Oğlan ve Denizatı Çayırı

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Denizatı Çayırı

Aysel Banu YAVUZAL

Theo okyanusu her şeyden çok severdi. Ne zaman fırsat bulsa üzerinde çizgi film denizatı olan mavi bir tişört giyerdi. Kıvırcık siyah saçları kısa kesilmişti ve yuvarlak gözlükleri sık sık burnundan aşağı kayardı. Yeşil kanvas çantasında ipine bağlı bir büyüteç ve okyanusla ilgili bilgilerle dolu küçük bir defter taşırdı. Bir gün gerçek bir denizatı görmeyi hayal ederdi.

Güneşli bir sabah, Theo'nun büyükannesi Rosa ziyarete geldi. Lavanta rengi hırkasını ve hasır güneş şapkasını giymişti. "Theo," dedi sıcak bir gülümsemeyle, "gizli bir deniz çayırını ziyaret etmek ister misin?" Theo'nun koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Gerçek bir çayır mı? Okyanusun içinde mi?" Büyükanne Rosa başını salladı. "Orası denizatlarının yaşadığı özel bir yer. Hadi gidip görelim."

Sahile kadar araba sürdüler ve sakin bir koya yürüdüler. Büyükanne Rosa sığ suyu işaret etti. "Dikkatlice bak," dedi. Theo gözlüklerini taktı ve büyüteciyle baktı. Suyun altında yeşil deniz çayırları bir orman gibi salınıyordu. Minik balıklar yaprakların arasında hızla yüzüyordu. Sonra Theo bir sapın etrafına sarılmış altın-turuncu bir şey gördü. "Bir denizatı!" diye fısıldadı.

Denizatı yaklaşık Theo'nun başparmağı kadardı. Altın-turuncu gövdesi soluk beneklerle kaplıydı ve kuyruğu bir deniz çayırı yaprağına sıkıca sarılmıştı. Parlak siyah gözleri ve uzun bir burnu vardı. "Bu Pip," dedi Büyükanne Rosa yumuşak bir sesle. "Haftalardır burada. Deniz çayırını nasıl kullandığını izle." Theo'nun gülümsemesi ön dişlerinin arasındaki boşluğu gösterdi.

Pip deniz çayırlarının arasında dinleniyordu, kıvrık kuyruğu minik bir el gibi tutunuyordu. "Denizatları dinlenmek için deniz çayırlarına ihtiyaç duyar," diye açıkladı Büyükanne Rosa. "Burası onların saklanmak için de güvenli yeridir." Theo yeşil yaprakların Pip'i daha büyük balıklardan nasıl sakladığını fark etti. Defterini çıkardı ve yazdı: Denizatları kuyruklarıyla tutunur. Pip'in sapın etrafına sarılmış hızlı bir çizimini yaptı.

Theo bunu en iyi arkadaşı Mira ile paylaşmak istedi. Ertesi gün koyda buluştular. Mira sarı yağmurluk ceketini ve turkuaz lastik çizmelerini giymişti. Siyah saçları iki örgüydü ve kulağının arkasına bir kalem sıkıştırılmıştı. "Su geçirmez defterimi getirdim," dedi. "Gördüğümüz her şeyi kaydedelim." Theo onu deniz çayırına götürdü.

Mira çömelip suyu inceledi. "Pip'i görüyorum!" dedi işaret ederek. Ela gözleri parladı. "Çok küçük!" Theo ona çizimini gösterdi. "Tutunmak için deniz çayırını kullanıyor," dedi Theo. "Ve saklanmak ve dinlenmek için." Mira başını salladı ve defterine yazdı. "Herkes deniz çayırlarının ne kadar önemli olduğunu bilmeli." Theo bir an düşündü. "Belki onlara göstermek için bir maket yapabiliriz."

Eve döndüklerinde Theo malzemelerini yaydı: küçük bir karton kutu, yeşil kağıt şeritler, kil ve mavi selofan. "Bir deniz çayırı yapacağız," dedi. Mira kağıdı uzun, dalgalı yapraklar halinde kesmeye yardım etti. Gerçek deniz çayırı gibi görünmeleri için büktüler. Theo turuncu kilden minik bir denizatı yaptı ve bir kağıt sapa yapıştırdı. "Bu denizatlarının nasıl tutunduğunu gösterecek," dedi.

Bütün öğleden sonra çalıştılar. Theo deniz çayırlarını düzenlemek için diz çöktüğünde dizi yere sürtündü. Mira mavi dalgalar ve parlak bir güneşle mini bir okyanus arka planı çizdi. Minik deniz kabukları ve "Deniz Çayırlarını Koru" yazan bir tabela eklediler. "Artık insanlar deniz çayırlarının neden önemli olduğunu görecek," dedi Mira kalemini kulağının arkasına sıkıştırarak.

Cumartesi günü Theo ve Mira maketlerini yerel kütüphanede kurdular. Bir grup çocuk ve ebeveyn etraflarına toplandı. Theo'nun kalbi hızlı atıyordu ama derin bir nefes aldı ve konuştu. "Pip gibi denizatları saklanmak ve dinlenmek için deniz çayırlarına ihtiyaç duyar," dedi. "Kuyruklarıyla tutunurlar. Deniz çayırlarını koruduğumuzda denizatlarını ve daha birçok hayvanı koruruz." İnsanlar minik turuncu denizatına bakmak için eğildiler.

Küçük bir kız sordu: "Nasıl yardım edebiliriz?" Mira öne çıktı. "Sahili temiz tutabiliriz ve deniz çayırlarını asla koparmayız," dedi. "Ve bunu başkalarına anlatabiliriz." Hasır şapkasıyla yakında duran Büyükanne Rosa gururla gülümsedi. Theo içinin ısındığını hissetti. Küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

O öğleden sonra koya döndüler. Theo büyüteciyle baktı ve Pip'i tıpkı maketindeki gibi bir deniz çayırı yaprağına sarılmış buldu. "Güvende," diye fısıldadı Theo. Mira defterine hızlı bir çizim yaptı. "Maketimiz insanların anlamasına yardımcı oldu," dedi. "Belki burayı korumaya yardım ederler."

Theo Pip'in deniz çayırıyla birlikte hafifçe salınmasını izledi. Su altı bitkilerine bağlı olan tüm canlıları düşündü. "Biliyor musun," dedi Mira'ya, "bitkileri korumak deniz canlılarının güvende ve mutlu olmasına yardımcı olur." Mira başını salladı. "Ve her şey minik bir denizatıyla başladı." Theo gülümsedi, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme.

Büyükanne Rosa onlara katıldı. "İkinizle gurur duyuyorum," dedi. "Merakınızı ve takım çalışmanızı kullanarak bir fark yarattınız." Theo'ya cebinden küçük bir deniz kabuğu verdi. "Bunu Pip'i ve deniz çayırını hatırlamak için sakla." Theo deniz kabuğunu sıkıca tuttu. Asla unutmayacağını biliyordu.

Eve döndüğünde Theo deniz kabuğunu masasına maketinin yanına koydu. Defterini açtı ve yazdı: Bugün deniz çayırlarının bir yuva olduğunu öğrendim. Pip'in kıvrık kuyruğu yeşil bir sapa sarılmış halde bir resmini çizti. Sonra bir not ekledi: Hayvanları korumak için bitkileri koru. Okyanus hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Ve Theo koyu her ziyaret ettiğinde Pip'i arardı. Küçük denizatı her zaman oradaydı, kuyruğuyla tutunmuş, salınan yeşil yaprakların arasında güvende. Theo deniz çayırları büyüdüğü sürece denizatlarının ve daha birçok deniz canlısının saklanacak, dinlenecek ve mutlu olacak bir yeri olacağını biliyordu. Gülümsedi, bir sonraki okyanus macerasına hazırdı.